

عنوان مقاله:

برابره‌های فرهنگی و ادبی ایران و شبه قاره داستانهای فابل، تمثیلی و نمادین

محل انتشار:

دهمین همایش ملی متن پژوهی ادبی فرهنگ، هنر و ادبیات عامه (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

مریم غفوریان - پژوهشگر پسادکتری و مدرس دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)،

خلاصه مقاله:

ایران و هند به دلیل پیشینه مشابه فرهنگی - ادبی و تمدنی و همچنین زندگی جمعی مشترک ابتدایی تاریخ، مشترکات بسیاری با هم دارند که از طریق مطالعه تطبیقی داستانهای رمزی، اسطوره ای و سمبولیک، می توان به این مهم پی برد. فتح هند در قرن پنجم، به وسیله ایرانیان و ورود به این کشور و همچنین سیل مهاجرت نخبگان و شاعران پارسی گوی ایرانی از دوره مغول به این سرزمین، باعث شد تا علاوه بر زبان، تاریخ و فرهنگ، تعامل فکری و ادبی دوسویه بین ایران و هند بیشتر شود. شاعران جریان ساز قرن هفتم همچون عطار که استاد و پیشرو مولانا، اقبال لاهوری و دیگران بوده است نیز در اشعار و خلق برخی از حکایتهايش، از ادبیات داستانی شبه قاره بخصوص کلیله و دمنه الهام گرفته است. این اثرپذیری در داستانهای مولانا در مثنوی معنوی نمود بیشتری دارد. در این جستار سعی می کنیم، با ذکر مهم ترین نمونه های ادبیات تطبیقی در حوزه داستانی ایران و شبه قاره هند؛ از جمله کلیله و دمنه، منطق الطیر، داستان «پرنده»، اثر مستنصر تار، داستان نویس پاکستانی و ...، مصادیق تعامل فرهنگی و پیوند تاریخی - ادبی دو ملت را برشمردیم.

کلمات کلیدی:

فرهنگی - ادبی، فابل، عطار، کلیله و دمنه، ایران، شبه قاره، مثنوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1382438>

